

Kai tėvai ramūs, o vaikai saugūs

Nemažai jaunų šeimų Lietuvoje, auginančių vaikus, susiduria su problema, kaip suderinti mažylių priežiūrą su darbu. Ikimokyklinės ugdymo įstaigos uždaromos penktą valandą vakaro, o mamos tokiu metu tik užveria darboviečių duris. Gerai, jei tokiu, nes prekybos centruose, kur taip pat dažniausiai dirbaujasi jaunos mamos, dirbama iki išnaktų. Vis dėlto problema nėra jau tokia neišsprendžiama. Šiuo metu Vilniaus mieste turime keletą ikimokyklinio ugdymo įstaigų, dirbančių pailgintą darbo dieną.

Moteryų informacijos centrui idėja, kaip padėti jaunoms šeimoms, gimė prieš ketverius metus. Buvo parengtas projektas „FORWARD! Šeima ir darbas suderinami!“. Šis projektas yra finansuojamas EQUAL programos, remiamas ES ir iš dalies finansuojamas Lietuvos Respublikos. Šiuo metu pailgintą darbo dieną dirba dvi Vilniaus miesto ikimokyklinio ugdymo įstaigos – „Mažylis“ ir „Kurpaitė“ ir dar viena tokia įstaiga Vilniaus rajone, Pagiriuose.

Projektas nenuvylė nei rengėjų, nei tų, kurie ėmėsi jį įgyvendinti. O jaunoms šeimoms padėjo išspręsti ne vieną problemą.

Jūratė Šeduikienė, Moteryų informacijos centro projektų vadovė.

Rengiant projektą labiausiai nenorėjome, kad tėvai imtų piktnaudžiauti pailgin-

ta lopšelių-darželių darbo diena. Vis dėlto tai nėra savaitiniai darželiai, jų tikslas – ne atsikratyti vaikų ilgesniam laikui, o padėti mamoms suderinti darbą ir šeimą gerąja tų žodžių prasme. Mama, dirbanti ir nežvilgčiojanti į laikrodį, aišku, dirba kokybiškiau, mama, palikusi vaikus auklėtojų priežiūrai – visada ramesnė nei palikusi su kaimyne, draugais ar giminėmis. Vaikams taip pat patogiu, kai nereikia keisti vietos, kai jie gali likti su pažįstamomis auklėmis. Tačiau tėvai, norintys palikti vaiką ilgesniam laikui, turi pristatyti dokumentus, įrodančius, kad jie tikrai tuo metu dirba ar mokosi. Aišku, geriausia būtų, jei vaikas galėtų kuo daugiau laiko praleisti šeimoje, nes joks darželis, jokia, kad ir labai mylinti ir mylima, vaikų auklė neatstos mamos ar tėčio.

Lopšeliai-darželiai „Mažylis“ ir „Kur-

paitė“ dirba visą savaitę iki pusės dešimtos vakaro, o Pagirių vaikų darželis dirba keturias savaitės dienas visą parą, o penktadieniais – iki devintos valandos vakaro. Šiuo metu apie dvidešimt šio darželio vaikų lanko pailginto darbo laiko grupę, tačiau naktį dažniausiai lieka šeši septyni vaikai, o ir juos iš ryto, jei tą dieną nedirba, tėvai stengiasi pasiimti į namus.

Visose ugdymo įstaigose su šeimomis dirba socialiniai darbuotojai ir psichologai. Jie padeda spręsti įvairias šeimos problemas. Iš pradžių į tokią siūlomą pagalbą tėvai žiūrėjo gana nepatikliai, vėliau atsirado tarpusavio pasitikėjimas. Žinome, kad viena opiausių problemų šeimoje yra smurtas. Žinome, kad kas trečia moteris Lietuvoje šeimoje patiria smurtą, o prisipažįsta apie tai tik viena, kita. Moterys vengia apie tai kalbėti. Skaudu, gėda.

Visų minėtų ikimokyklinio ugdymo įstaigų veikla prasidėjo nuo 2005 metų lapkričio pirmosios dienos ir tęsis iki šių metų gruodžio 31 dienos.

Kadangi projektas tikrai pasiteisino, la-

bai norėtume, kad jis neužsibaigtų, o tęstųsi toliau.

Edita Gujienė, Vaikų darželio „Pelėdžiukas“ direktorė.

Dirbame ne tik todėl, kad padėtume vaikų tėveliams suderinti darbą ir šeimos interesus, taip pat stengiamės suteikti informacijos, pakonsultuoti, kai šeimose iškyla įvairių problemų. Su vaikais dirba pedagogės, turinčios socialinę ir psichologinę patirtį, su tėvais – irgi psichologai, socialiniai darbuotojai. Šeimos labai skirtingos, ir dažniausiai atsiranda ne materialinių, o šeimos santykių klausimų. Ypač daug dėmesio skiriame socialinės rizikos šeimoms, vienišoms mamoms, imigrantams. Dažniausiai iki devynių valandų vakaro grupėje lieka apie dvylika vaikų, naktį – mažiau.

Patį darbo pradžia buvo labai skausminga: verkė mamos, paliekančios visai diena ar nakčiai vaikus, verkė vaikai, didelis emocinis krūvis teko darbuotojoms. Dabar tokios problemos lyg ir nebeliko.

Kartais stebiu mažylius, pirštukais skaičiuojančius valandas, kol ateis tėveliai, ir pasidaro graudu. Reikia tokių darželių, bet norėtusi, kad kuo daugiau tėvų galėtų sau leisti vaikus į namus pasiimti laiku.

Oksana Mitrofan, Anastasijos mama. Vaikų darželis „Pelėdžiukas“.

Atvykau į Lietuvą iš Rusijos prieš ketverius metus, esu ištekėjusi už Lietuvos pilietybę turinčio vyro. Ne paslaptis, iš pradžių jaučiausi labai nesaugiai: visiškai svetimas kraštas, nežinoma kalba, neturėjau nei draugų, nei artimųjų. Dabar beveik apsipratau. Darželyje lankau lietuvių kalbos kursus, jau šiek tiek pramokau lietuviškai. Anastasija taip pat lanko darželį. Tais vakarais, kai vyksta pamokos, dukra darželyje pabūna ilgiau. Šito sau negalėčiau leisti, jei ne vakaro grupė, nes vyras – tolimųjų reisų vairuotojas, todėl dažnai būna išvykęs.

Daugiau informacijos apie projektą ir projekto partneriai interneto svetainėje www.seimair.darbas.lt ■■